

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 12 Lipca v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 5 lipca.

Dzisiaj rano, około godziny 11-tej, z okoliczności poddania Sylistryi i odniesionego zwycięstwa nad Kiaha, seraskierem erzerumskim, w kaplicy admiralicyi, śpiewane było uroczyste *Te Deum* dziękczynne, w obecności JW. Jenerał-Gubernatora Wojennego, Dworu, Jenerałów i wielkiej liczby osób znakomitych. Wieczorem miasto było oświecone.

— JW. Wice-Kancelarz, Hrabia Nesselrode, wczora powrócił do tutejszej stolicy. (J. d. S. P.)

— D. 30 czerwca, poseł austriacki Hrabia Fiquelmont, przybył do tutejszej stolicy (G. S. P.)

Twierdza Władikaukaz.

(z Ruskiego Inwalida.)

Dnia 29 maja, o północy, przybył tu, po drodze z Tyflisu do St. Petersburga, Xiąże Perski Chosrew-Mirza, w towarzystwie bardzo liczniego orszaku. Przyjechał z nim znajdujący się przy jego boku sztabu jenerałnego Jenerał-Major *Rennenkampff* i inni urzędnicy Rosyjscy. Przed kilką godzin wyjazdu jego z wąwozu drogi wojskowo-gruzyjskiej, w górach kaukaskich, posłała była do niego komenda honorowa, która go spotkała o 12 wiorst od Władikaukazu. Przed wjazdem do twierdzy, Jego Wysokość przyjęty był przez Komendanta, Jenerał-Majora *Skwarowa*, który ku niemu wyjechał, wespół z Plac-Majorem, do mostowej fortyfikacyi, zkąd przeprowadził go do samego domu, przygotowanego na przyjęcie Wysokiego Podróżnika. Przy wysiadaniu Xiącia z pojazdu, znajdującą się przed domem straż honorowa oddała przyzwoitą jego dostojności cześć wojskową. Nazajutrz, Chosrew-Mirza, korzystając z pięknej pogody, przechadzał się w ogrodzie twierdzy, i z miejsc wzniesionych, oglądał wspaniałe widoki, otaczające to przedmieście do gór kaukaskich. Dnia 31 maja, z okoliczności nadejścia święta perskiego Hurban-Banrama, Chosrew-Mirza przyjmował powinszowania orszaku swego, PP. Jenerał-Majorów: *Skwarowa* i *Rennenkampfa*, oraz wszystkich sztabu i ober-office-rów. Potem, P. Komendant Władikaukazki prezentował mu starszą taganrogską. Przez cały czas przebywania u nas Jego Wysokości, co dzień, wieczorem, grała muzyka półkowa przed jego domem. Dnia 2 czerwca, o godzinie 8 zrana, Chosrew-Mirza, oświadczył P. Komendantowi w nader pochlebnych wyrazach zupełną wdzięczność, za okazaną sobie gościnność, i raczył udać się w dalszą drogę.

Odessa dnia 29 czerwca.

(Journal d'Odessa.)

Dla zachęcenia i ulepszenia stad koniskich w kraju Noworossyjskim, na skutek N a y w y ż s z e g o zezwolenia, zamierzono zaprowadzić gonitwy koniskie, w miastach gubernialnych: Chersonie, Ekaterynostawiu i Symferopolu. Główniejsze zasady tego zaprowadzenia są następujące: 1) Pierwszy koń wygrywający otrzymuje kubek srebrny, wartości 1500 rubli; 2) Drugi koń otrzymuje 500 rub. asyg. 3) Nie pozwala się odbywać gonitw koniom nierossyjskim, i gospodarze czyli właściciele obowiązani są pokazać dowody ich rodu; 4) Nikt więcej nad jednego konia, tudzież pod swoim i-

mieniem cudzego zapisywać do genitw nie może; 5) Na te gonitwy mogą wszystkich stanów ludzie zapisywać konie; 6) Koń, nie mający 4 lat, nie będzie przypuszczony do gonitw; 7) Przestrzeni biegu naznacza się 6 wiorst; 8) W każdej gubernii będzie składany co rok komitet z gospodarzy, właścicieli stad i amatorów, którzy zechcą być członkami jego, dla zachęcenia, rozprzestrzenienia i ulepszenia tego zaprowadzenia; 9) Marszałek gubernialny i powiatowy tego powiatu, gdzie się znajduje miasto gubernialne, są statecznie członkami tego komitetu; 10) Gubernator cywilny jest głównym sędzią przy rozdawaniu nagród N a y w y ż e y postanowionych; lecz nie jest on obowiązany sam spełniać to poruczenie, a może na swoje miejsce naznaczać, kogo się mu podoba, z osób, znających się na tej rzeczy i niemających żadnego uczestnictwa w tych gonitwach; 11) Wyrok tego sędziego jest ostatecznym; 12) Ale sędzia nie może czynić żadnych rozporządzeń względnie gonitw. Inne szczegóły ustawy, ułożonej dla gonitw w Guberniach Noworossyjskich, nie mogą tu być umieszczonemi; lecz poruczyła nam Zwierzchność uwiadomić Publiczność, że pierwsze gonitwy, podług wyżej wyłożonych prawideł, naznaczone są w Symferopolu, na początku miesiąca października, na któryto czas wszyscy obywatele i inni mieszkańcy noworossyjscy mogą tam przyprowadzać konie.

— Od dnia 20 do 26 t. m., w pensyonie P. Pepe odbywały się publiczne examina uczniów, rozdzielonych na trzy oddziały, które składają sześć klass. Przedmiotami examinu były: języki: łaciński, rossyjski, francuzki i niemiecki, jeografia i historia rossyjska (po rusku); historia starożytna, jeografia powszechna starożytna i nowoczesna, historia naturalna (po francuzku), matematyka (po rusku). Uczniowie klasy wyższej czytali wiersze i mówki własnego układu, przez które zasłużyli na powszechną słuchaczów pochwałę. Uczniowie, którzy się nawięcej odznaczali, są: w klasie początkowej: Jan Kałantajew i Xiąże Arystydes Kantakuzen; w drugim oddziale (3 i 4 klasy) Nowikow 2gi, Mano, Woronowski, Donicz 3ci, Szulc. W oddziale trzecim (5 i 6 klasa) Schina, Warlaam 1szy, Waritimos, Marchański, Marazli, Xiąża: Tussen-Muruzi i Grzegorz Kantakuzen. W klasie wyższej: Sergiusz Arkudiński, Grzegorz Russo i Tabakopulo. Postęp, okazany przez uczniów tego zakładu, dobra moralność, którą się odznaczają, sposób postępowania z nimi P. Pepe, i metod wykładania niektórych nauk, zwracają uwagę wszystkich oświaty miłośników. Przyjemnie nam poświadczyć o tym przed publicznością i rodzicami, którzy powierzyli swoje dzieci P. Pepe. Szkoda bardzo, że liczba gości na wyżej wspomnianych examinach była nader mała.

B e r y s t a w l.

(Journal d'Odessa.)

Wczora, dnia 13 czerwca, w mieście naszym grassowała burza, jakiej najstarsi ludzie nie pamiętają. O godzinie 6 po południu, zebrała się nad miastem bardzo wielka chmura dżdżysta, z której, wśród mocnego wiatru burzliwego spadł deszcz, a potem grad, wielkości orzecha tureckiego, i trwał 37 minut, potem zaś pokrył ziemię więcej, niż na dwa wierszki, zabiwszy wołu, wiele pastwa i zadawszy

mocny raz jedney kobiecie; wiele bydlą drobniejszego i rzeczy uniosła woda do rzeki Dniepru.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 14 lipca.

(z Gazety Warszawskiej).

Wiele osób odwiedza codziennie Model Pomnika Xięcia Józefa Poniatowskiego. Szczególniey koń jest przedmiotem powszechnego uwielbienia.

— Zadosyć czyniąc powszechnemu żądaniu *Paganini*, wstrzymał przez dni kilka wyjazd swój z *Warszawy* i dał jeszcze jeden koncert na dniu onegdajszym w sali Teatru Narodowego. Niepamiętny jest zapał, z jakim artysta ten przyjmowany był ciągle w *Warszawie*; każdy jego koncert był nowym tryumfem jego talentu, który, śmiało powiedzieć to możemy, niewczesne krytyki zwiększyły. W rzeczy samey talent *Paganiniego* jest tej natury, że zarówno znawców, jak i miłośników muzyki zsthwycę, i dla tego wzbudzić musiał w jego słuchaczach zachwycenie, jakiego żaden z wirtuozów, grających przed nim w stolicy naszej, sprawić nie zdołał. Zachwycenie to objawiło się jak najmocniej na ostatnim koncercie, na którym odzywający się po raz ostatni w murach *Warszawy* artysta, nieskończonemi oklaskami witany i żegnany został. Z przekonaniem powiedzieć możemy: niewątpliwą bowiem jest rzeczą, że talent *Paganiniego* jest niepojętym i nieporównanym, że pamięć gry jego w późne lata, będzie dla miłośników muzyki, którzy go słyszeli, jednym z najmiłszych przypomnień.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Ciągłe a ciągłe doniesienia, o skutkach ostatniej burzy. O cztery mil od Warszawy, wieś Bieniewice, okropną z tego powodu dotknięta została klęską. Nie wspominamy już nic o zbożu, ale zniszczony został cały młody dębowy las; w starym sadzie potamanych drzew owocowych sztuk przeszło 20. Grad nadzwyczajnej wielkości padał; w drobiu nie mała dziedzic i właścianie ponieśli stratę.

— Zaledwie upływa dzień czwarty, jak model pomnika Xięcia Józefa Poniatowskiego dla publicznego widoku odkryto, a już 300 przeszło zwiędziło go osób. Wystawienie jego ma trwać, jak mówią, przez kilka miesięcy.

Xiążę *Poniatowski*, w rzymski strój starożytny przybrany, na dzielnym siedzi koniu. W prawey ręce trzyma miecz. Głowę jego żadne nie stroi okrycie. Rycerska łuska otacza pierś i plecy; na środku piersi znajduje się kirys, a na nim wyrzuty Orzeł Biały. Krótka od miecza pochew i zawieszona bez strzemion nogi, odpowiadają tu użytemu charakterowi stroju.

Koń zwłaszcza twórczym znakomitego mistrza (*Thorwaldsena*) odznacza się talentem. Szczęśliwego wykonania jego i starożytne pozadrości chy go nam mogły wzory.

Żałują niektórzy, że wystawiony nie został Xiążę, w ulubionym swoim *Ulańskim* stroju! *Przypomniałby przez to*, (użytkujących są słowa) *tylko więcej swoją osobę!* Odpowiem na to: nam przypomniałby, ale nie potomności. Jej poświęcony przecie jest ten pomnik. Przyjęte prawidła sztuki, utwierdzone wiekami zasady smaku, nakazywały użycia tej zmiany.

Powiemy może, iż twarz Xiążęcia, wymagalaby większego prawdo-podobieństwa; pomniemy przecie, że różność stroju konieczny wpływ musi wywierać na zewnętrzną postać osoby, że najmniejsze w tym względzie odcienie, nie pozostają bez stanowczego skutku, że sam *Sokrates*, tak dziwnym zarysem twarzy odznaczający się, nie byłby pewnie do poznania, w nową akademicką przybrany togę, ani dwónasty *Karol*, w wykwin-tney *Wersalskiego* dworu odzieży.

Dodamy i to, że Pan *Thorwaldsen*, z widoku osobistego Xięcia, zapewne nigdy korzystać nie mógł, a udzielone mu, jakkolwiek mocne podobieństwo wizerunkowe, wcale zastąpić nie mo-

gło owego charakteru twarzy, jaki działalność du-szy i obudzone życie nadaje, a które napróżno pę-dzel lub martwe dóło, chce potomności podać.

— Znany *Chodkiewiczów*, przy ulicy *Miodo-vey* stojący pałac, rozprzestrzeniony zostanie, wzniesieniem pięttra drugiego, które z dawniejszą ma być zrównane facyfatą. Spodziewać się należy po znanym terażniejszego właściciela smaku, iż piękna architektura gmachu, nic na tém nie straci.

— W tych dniach przybył do naszej stolicy sztukmistrz, *Bosko*, a spodziewana jest napowietrz-na żeglarka *Panna Garnerin*.

FRANCYA:

Paryż dnia 30 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej).

Czytamy w tutejszey *Gazecie Szkolney*, iż *Rasza* Egiptu założył w *Alexandryi* szkołę dla sposobiających się na chirurów.

Odebrany tu list prywatny z *Nawarynu* pod dniem 29 maja donosi, iż Kontr-admirał *Rosamel* chciał na okręcie *Trident* popłynąć do *Milo*, dla pomówienia tam z jenerałem *Guilleminot*, Posłem francuzkim przy Porcie *Ottomańskiey*. „*Grecy* (wyraża ten list) czynią ciągle postępy na wyspie *Kandyi*, którą prawie całkowicie zajmują; dwie tylko warownie są jeszcze w mocy *Turków*, które tam są ściśle zamknięci. Czynią oraz *Grecy* postępy na stałym lądzie. *Anglicy* mają 6 okrętów liniowych w *Lewancie*.”

Dziennik, *Postaniec Izb*, donosi z *Madrytu* pod dniem 11 czerwca: „Rząd *Portugalski* wysłał wszystkich *Konstytucjonistów hiszpańskich*, którzy byli w *Lizbonie*, na granicę hiszpańską, w celu oddania ich tamtejszym władzom miejscowym. Atoli *Ferdynand VII* posłał jeneralnemu kapitanowi *Estremadury* rozkaz, ażeby z tych nie-szczęśliwych ci tylko przyjęci byli na hiszpańską ziemię, którzy dobrowolnie na to przystaną; i zechcą się poddać politycznemu oczyszczeniu.”

— Dnia 2 lipca —

Minister morski otrzymał urzędową wiadomość, iż dnia 24 maja dwa statki, będące przy brzegu algierskim, za zbliżeniem się bryga francuzkiego wpadły na mieliznę, tak, iż jeden z nich rozbił się. Beduini zgromadzeni na brzegu, strzelali do bryga, który jednak nie strzelał wzajemnie z dział. Wieczorem dnia 30 maja, kapitan *Latrejje*, tymczasowy dowódca eskadry naszej, rozpoznał port algierski w odległości wystrzału działowego. Znajdowały się tam większe statki wojenne nieprzyjacielskie, lecz rozbrojone.

— Dnia 3 —

Margrabia Maison, Marszałek, miał wczora prywatne wysłuchanie u Króla *Jmci*.

Dnia 29 z. m. żołnierze morscy, na okręcie liniowym *Conquérant* dopuścili się rokoshu w *Tulonie*.

Na giełdzie tutejszey rozeszła się pogłaska, iż bank chce zaliczyć rządowi 50 milionów franków.

Od dnia pierwszego czerwca do dnia wczorajszego podano 2267 prośb o wynagrodzenie, uchwalone dla emigrantów; z prośb dawniey podanych uznano 712 za ważne i w wielką księgę długi krajowego wpisano. Cała ilość przyznanych już pretensy wynosi 776,459,580 franków kapitału, czyli 23,293,559 franków wieczystey prowizyi.

ANGLIA.

Londyn dnia 29 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej).

Lord Strangford przybył wczora do *Portsmouth* na okręcie *North-Star*, z poselstwa do *Cesarza Brezyljskiego*. Nie ogłoszono jeszcze wiadomości, które przywiózł.

Z wielu miast rękodzielniczych odbieramy ciągle smutne doniesienia, o stanie odbytu na towar. Wszędzie skarżą się bardzo, iż Parlament został odroczoney, nie przedsięwziawszy środka do zaradzenia publiczney nędzy lub zmniejszenia publicznych ciężarów. Wszakże doniesienia z *Manchester* są pomyślne.

Odebrano tu wiadomości z *Madery* pod dniem

27 maja. Wyspa ta była ciągle w burzliwym stanie, a Gubernator obecny jest przy patrolach, które chodzą w nocy po ulicach miasta *Funchal*.

Z *Rio-Janeiro* donoszą pod dniem 26 kwietnia, iż (jak słysząc) wystąpienie Lorda *Strangford* nie wzięło pomyślnego skutku. Zdaje się atoli, iż zatargi o pretensje poddanych angielskich do rządu Brazylijskiego zostały uławnione.

— Dnia 30 —

Towarzystwo akcyonaryuszów drogi podziemnej pod *Tamizą*, otrzymało przed kilku dniami odpowiedź z Ministrów, iż w obecnych okolicznościach nie uznają za dobre radzić Królowi Jmci, aby sposobem darowizny lub pożyczki dał potrzebne fundusze na ukończenie tego przedsięwzięcia; lecz okoliczność ta z niejakim widokiem pomyślnego skutku może być przełożoną Parlamentowi na przyszłym posiedzeniu. Stan tej drogi jest jeszcze jednakowy. Z zebranych przez składkę 200,000 funt. szterl. (8 milionów zł. pol.), bardzo mało się zostało w kasie dyrektorów. Słysząc, iż proponowano towarzystwu, aby w razie złożenia znowu pewnej ilości pieniędzy, dokończyć to dzieło z mniejszym kosztem, niż wymaga pierwiastkowy plan Pana *Brunel*.

Donoszą z *Dublinu*, iż za staraniem Pana *O'Connell* odprawiono się tam dnia 20 b. m. zgromadzenie, na którym tenże obszernie rozwodził się nad szkodliwością teraźniejszego systematu względem wolnych osadników, i nad potrzebą połączenia się wszystkich stronnictw dla uchylenia aktu unii. Skarżył się oraz Pan *O'Connell* w swojej mowie, przerywanej częstemi oklaskami, iż Xiążę *Northumberland* jest nieco obojętnym na interessa Irlandyi; i przyrównał go do kawałka drzewa w wazie zupy, który wprawdzie powiększa jej ilość, lecz smaku wcale nie poprawia. Między innemi rzekł: „Gdy Xiążę ten przybył do Irlandyi, powiększyła się około niego liczba mieszkańców, lecz w stanie naszym żadna odmiana nie zaszła.“ Co się tyczy wyboru w *Clare*, powiedział Pan *O'Connell*, iżby go to bardzo cieszyło, gdyby mógł oświadczyć zgromadzeniu, iż żadna siła ludzka nie zdoła przeszkodzić, aby jego obrano. Rozeszło się zgromadzenie, uchwalivszy kilka postanowień, względem miejscowych interesów. Z powodu wzmiankowanej mowy Pana *O'Connella*, gazeta *Times* tak pisze: „Mowa ta obeymuje myśl, którejby się wstydić powinien; natomiast w niej, a to jeszcze bez żadnego powodu, w naysłabszym sposobie o mężu, jakim jest Lord Namiestnik Irlandyi, który ze wszystkich Panów angielskich najmniej zasługuje, aby był celem przykrych i nienawistnych uwag.“

Czytamy w gazecie *Examiner*: „Słyszeliśmy, iż Margrabia *Barbacena* został uwiadomiony, że odtąd nie zaydzie żadne przedstawienie względem dalszego pobytu młodej Królowej Portugalskiej w Anglii. Zmianę tę w polityce przypisują natężeniu Króla naszego, który mocno zajmuje się sprawą Królowej i nie pochwala polityki dzisiejszego rządu Portugalskiego.“

Odebrane tu listy z *Terceiry* pod dniem 5 b. m. donoszą, iż blokująca tę wyspę eskadra *Don Miguela* składała się na ówczas z okrętu liniowego, fregaty i słupu. Pierwszy stał na kotwicy przed *Angra*, a inne były przed *Praya*. Na wyspie panowała zupełna spokojność, i znajdujący się tam wychodcy portugalscy uważali się za bezpiecznych.

Według doniesień z *Lizbony* pod dniem 20 b. m. trzecia eskadra *Don Miguela*, przeznaczona przeciw wyspie *Terceirze*, wypłynęła dnia 16 b. m. do *St. Miguel*. Było na niej blisko 1,600 wojska, a składała się z 2 fregat, 2 korwet, 2 brygow wojennych, oraz 7 statków przewozowych i amunicyjnych. Poprzedzającego dnia popłynął tamże bryg wojenny w takimże przeznaczeniu, zapewne dla doniesienia eskadrze blokującej o przybyciu wyprawy. Stan tych okrętów ma być bardzo lichy, i gdy jeden z brygow zaledwo wypłynął, zaraz złamał się na nim maszt główny; kilka zaś innych okrętów doznało niemałego u-

szkodzenia nawet w pierwszym dniu żeglugi. Oprócz tego zadziwia, iż między dowodzącemi w tej wyprawie oficerami, nie ma żadnego takiego, któryby wysoki stopień posiadał. Mimo reklamacji Pana *Mathews*, jeneralnego Konsula naszego, nie uwolniono jeszcze 4 ludzi z okrętu angielskiego *Vigilant*, uwięzionych za to, iż udali się na ląd za swoim kapitanem, który jednemu z kupców lizbońskich chciał oddać pewną sumę pieniędzy mi brazylijskiemi.

— Dnia 1 lipca. —

Wczoraj pracował Pan *Stratford-Canning* z Hrabią *Aberdeen*, w wydziale spraw zagranicznych, a potem miał naradę z Ministrem morskim. Dziś Lord *Strangford* naradzał się z Xiążęciem *Wellingtonem*. Posłowie Pruski i Neapolitański, oraz Margrabia *Barbacena* mieli naradę z Hrabią *Aberdeen*.

Listy z *Wiednia* donoszą, iż Wielki Sułtan zaszczylił niespodziewanem swoim przybyciem, angielskiego kupca *P. Black*, i bawił u niego kilka godzin.

— Dnia 2 —

Odebrano tu wiadomość, iż kapitan *Hanchett* przybył szczęśliwie do *Stambułu* z okrętem parowym *Hyllon-Joliffe*, kupionym przez rząd turecki.

Według listów z *Madagaskaru* z dnia 3 marca, Królowa zaraz po pogrzebie Króla *Radama*, kazała zebrać się razem wszystkim naczelnikom w stolicy; i odebrać życie tym, którzy wynurzyli życzenie, iżby który z krewnych zmarłego Króla osadzony został na tronie. Ten sam los spotkał wielu pochodzących ze krwi *Radamy* Xiążąt i Xiężniczek. Cała wyspa była w stanie zupełnego zamieszania. Arabowie i Madagaskarczycy w pięknej i żyznej Królestwie *Bembatooka* ogłosili się za swoim dawnym Królem, którego wojska *Radamy* były ujarzmiły. Działo się to w czasie pobytu angielskiego okrętu *Andromaka* w zatoce *Bembatooka*. Królowa kazała Ajentom rządu angielskiego opuścić stolicę, a Misyonarze oczekiwali co chwila podobnego rozkazu. Oprócz tego nie chciała więcej przyjmować rocznego podarunku pieniężnego za zniesienie handlu niewolnikami, z czego się obawiają, ażeby wyspa ta nie wpadła znowu w dawniejszy swój stan barbarzyństwa i handlu niewolnikami.

Wiadomości z *Meksyku* pod dniem 1 maja wyrażają: „Jenerał *Santa Ana* mianowany został wojskowym dowódcą w *Vera Cruz*, a dotychczasowy Gubernator Meksyku *Zavala*, Sekretarzem Stanu w miejsce zmarłego *G. Angulo*. Prawo o wypędzeniu Hiszpanów dozna wiele odmian; 400 do 500 Hiszpanów otrzymało wolność pozostania w kraju; 174 otrzymało od rządu na koszt podróżu 4,560 dollarów.“

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 16 czerwca

(z Gazety Warszawskiej).

Dnia 14 b. m. przybył tu nadzwyczajny gośniec z Katalonii, a przywiezione listy posłano natychmiast Królowi Jmci. Hrabia *Ofalia* nie wyjechał jeszcze do *Paryża*, lubo od kilku dni otrzymał rozkaz w tej mierze.

— Dnia 17 —

Gazeta Kadyjska z dnia 12 b. m. obeymuje następujące pismo Ajenta Austriackiego w *Algieras* do jeneralnego Konsula Dworu Austriackiego w *Kadyxie*: „Z nawiększą radością, stosownie do powinności mojej, donoszę W Panu, iż oręż Monarchy naszego okrył się sławą w porcie *Barbaryjskim Larache*. Dwie warownie są zburzone, a dwa brygi spalone, co połączone z wielką klęską Maurów i trwogą wzbudzoną przez uderzenie, było skutkiem odniesionego zwycięstwa, które było by zupełnem i nie zostawiałoby nic do życzenia, gdyby nagłe pokazanie się przybyłej w końcu bitwy znacznej liczby Maurów, wynoszącej przeszło 3,000 ludzi piechoty i jazdy, dozwoliło było wojsku Cesarsko-Austriackiemu pozostać dłużej na lądzie. Wojsko to składało się tylko z 200 lu-

dzi, i od dowódcy eskadry otrzymało polecenie zniszczenia flotyli Marokańskiej, co też mu się powiodło przez rzucenie rac palnych, gdy tymczasem okręty Cesarskie strzelały do warowni; sam bryg *Veneto*, uczynił 141 wystrzałów. Wspomniany dowódca wysiadł na ląd z kilku wyższymi oficerami i urządził uderzenie. Mieliśmy 20 do 25 ludzi zabitych, a kilku lekko ranionych. Nie otrzymałem jeszcze urzędowej wiadomości o tym wypadku, a to, co wyżej doniosłem, zasada się na zeznaniu kilku przybyłych tu z *Gibraltaru* osób. Bitwa ta zaszła dnia 5 czerwca, zaczęła się o godzinie 12tej w południe, i trwała 4 godziny. W *Algesiras* dnia 8 czerwca.”

— Dnia 18 —

Donoszą z Katalonii, iż Hrabia *d'España* wysłał blisko 4,000 wojska ku granicy francuskiej, i oprócz tego 2 okręty wojenne do *Rosas*. Wszyscy strzelcy gwardyi otrzymali rozkaz, aby się niezwłocznie znajdowali w swoich korpusach.

Z *Kadyzu* wypłynął okręt liniowy *Heroe* do *Hawanny*, jak się zdaje, dla wzmocnienia eskadry Admirala *Laborde*.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 25 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej).

Tego dnia, kiedy Król Jmć przybył do *Leodyum*, dawał tam publiczne posłuchanie, które trwało do wpół do dziesiątej. W pół godziny potem Monarcha, nie wzięwszy żadnego posiłku, był już na koncercie. Dnia 25 b. m. zwiędził Uniwersytet. Jeden z uczniów miał mowę, w której powiedział między innemi: „N. Panie! szczęśliwi jesteśmy z posiadania pośród nas Króla; ile razy oczywista będzie potrzebowała swych synów, zawsze uyrzysz ich W. Królewska Mość przy okrzyku *niech żyje Król!* zgromadzonych około twego tronu.” Król Jmć zaszczylił także swoją obecnością Gimnazjum, Instytut głucho-niemych, szkołę normalną i wzajemnego uczenia, gdzie był przez czas lekcji jeografii. Tego samego dnia jeździł Monarcha do *Seraing*, gdzie oglądał zakłady Pana *Cocherill*. Dnia 24 b. m. miał zamiar zwiędzić *Verriers* i *Spaa*, d. 25 przybyć do *Mastrychtu*, d. 27 opuścić to miasto, i d. 29 przez *Herzogenbusch* wrócić do *Bruxelli*.

— Dnia 2 lipca. —

Król Jmć wrócił onegdaj do tutejszej stolicy z *Herzogenbusch* przez *Thurnhout*, *Diest* i *Lowanium*.

J. C. M. Xiężna Oranii wyjechała dziś z orszakiem swoim z *Terwueren* do *Weymaru*.

Listy prywatne z *Batawii* pod dniem 22 lutego donoszą, iż z twierdzy *Tomo* nadeszła wiadomość o zawarciu rozejmu między wojskiem Niderlandzkim a powstańcami. Też listy dodają, iż powstańcy udając skłonność do układów schwytali Półkownika *Nahuijes*, i chcieli go zatrzymać w zakład za będącego w niewoli wojennej Niderlandzkiej *Kiaja Modio*. Wszakże gazety z *Jawy*, dochodzące do d. 21 lutego, nie obeymują żadnej wzmianki o zawarciu rozejmu.

N I E M C Y.

Od brzegów *Menu* dnia 3 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Panowie *Verna* i *Olivedra*, kawalerowie brazylijscy, którzy przybyli do *Monachium*, mieli d. 30 z. m. zaszczyt złożyć uszanowanie swoje Xiężnie *Leuchtenbergskiej*. Mają od Monarchy swego polecenie prosić dla niego o rękę Xiężniczki *Leuchtenbergskiej Amalii*. Spodziewają się w *Monachium* przybycia nadzwyczajnego Pośła Brazylijskiego w tymże celu. Słychać, iż zaślubienie odprawi się na początku sierpnia przez zastępstwo, po czem Xiężniczka uda się do Brazylii. Naza jutrz wspomnieni kawalerowie mieli zaszczyt być wezwanymi na obiad do Xiężnej *Leuchtenbergskiej*.

P O R T U G A L I A.

Lizbona dnia 15 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Vice-Hrabia *de Baya* uda się (jak słychać) do *Neapolu*, celem proszenia o rękę Królowej Neapolitańskiej dla *Don Miguela*.

W porcie tutejszym znajdują się 2 fregaty francuskie, bryg i szoner.

W prowincyi *Alentejo* zaszły ważne wypadki. W mieście *Portalegre* powstała cała ludność i ogłosiła *Donnę Maryę* Królową; uwięziono tam wszystkich urzędników *Don Miguela*. Toż samo nastąpiło w mieście *Redondo*. W *Elvas* chciano toż samo uczynić, lecz osada wojskowa przeszkodziła.

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 20 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Tutejsza Gazeta *Notizi del Giorno* obeymuje całą kapitulacyą, którą osada Turecka w *Missolundze* i *Anatoliko* zawarła z Grekami. Pełnomocnikami byli ze strony Tureckiej *Mustafa* Aga, a ze strony Greckiej Kapitanowie *Jerzy Varnacchiotti* i *Jan Paparigopulo*. Główniejsze warunki tej kapitulacyi są następujące: Turcy, mieszkający w *Missolundze* i *Anatoliko*, w liczbie blisko 600 ludzi, będą kosztem rządu Greckiego sprowadzeni do *Prewazy*; osady mogą wziąć z sobą broń i wszystkie sprzęty swoje; dwie Greczynki mają się wywiedzieć, które kobiety chcą wynieść się z Turkami, a które pozostać u Chrześcijan; jeżeli jaka z ostatnich spłodziła dziecię z Turkiem, dziecię to ma być oddane oycu; wszystkie małoletnie dzieci obojey płci, to jest: nie mające 14 lat, wychowane w religii Mahometańskiej, pozostaną u Greków, nawet mimo woli swojej; Ottomanie obowiazują się nie ukrywać żadnego z tych dzieci, co w przeciwnym razie uważałoby się za zgwałcenie układu. Turcy mogą sprzedać lub darować wszystkie sprzęty, jakie posiadają.

PAŃSTWO PAPIEŻKIE.

Dziennik Rzymski pisze z *Imola* pod d. 10 z. m.: „W d. 8 zebrało się pospólstwo zburzone przez złośliwych ludzi i wywarło wściekłość swoją na pałac nieobecnego Kardynała Biskupa, przez którego sądziło się być uciśnionem. Mały oddział jazdy dostateczny był do rozproszenia tych rozruchów. Większa część ludu gani to kary godne bezprawie. Teraz wszystko spokojne.” (G. L.)

ZJEDNOCZONE STANY AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Wielkie odmiany we wszystkich władzach zarządu najmocniej zwracają uwagę publiczności. Z ministrów zagranicznych odwołani zostali: Poślowie w Londynie, Paryżu, Madrycie i Kolumbii; z Konsulów zagranicznych prawie wszyscy; z niższych urzędników prawie wszyscy utracili swoje posady, i jak słychać nawet żaden pocztmistrz nie utrzymał się na swoim miejscu, lecz go zastąpił stronnik nowego Prezydenta. Z resztą ta zupełna zmiana w osobach służby publicznej nie jest nowością w Ameryce; za administracyi Prezydenta Jeffersona zaszło to samo; P. Jefferson w odpowiedzi na przedstawienie, uczynione sobie w tym przedmiocie ze strony prowincyi *Newhawaen*, bronił tego środka, uznając go za stosowny i dobry. (z *Gaz. Lwów*.)

T U R C Y A.

Od granic tureckich 24 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Korrespondent *Norymberski* zawiera następujący artykuł z *Krajowy* pod d. 18 czerwca: „Po zajęciu *Rachowy* posunęło się wojsko Cesarsko-Rossyjskie do *Lomi* (4 mile od *Widdynu*) i przejęło tam gońca wiozącego blisko 400,000 piastrow gotowemi pieniędzmi i wexlami do *Widdynu*. Rossyianie umacniają *Rachowę* z pośpiechem.”

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

Wilno dnia 12 Lipca v. s. 1829 roku.

П О Д Р Я Д Ь.

1 Завѣдывающій работами по VI. Округу Корпуса Инженероѣ пушею сообщенія Полковникъ Реезе симъ объявляетъ и приглашаетъ, ежели кто пожелаетъ взять на себя поставку разныхъ потребностей для работъ по Огинскому каналу для построения одного Шлюза, 6 водоспускныхъ и сдѣланія берегового укрѣпленія, въ нынѣшнемъ году съ уснушкою прошивъ означенныхъ цѣнъ оспавшихся послѣдними на шортахъ а именно: рабочихъ плотниковъ 2885, по 1 р. 25 к., конопашниковъ 132, по 1 р. 25 к., дернокладчиковъ 21½ по 1 р. 10 к., кузнцовъ 159, по 1 р. 40 к., чернорабочихъ 9472, по 75 к. Матеріалы: брусевъ дубовыхъ длин. 17 фуш. шол. 16 дюй. 2 по 24 руб. длин. 17, шол. 14, 2 по 17 р. длин. 13, шол. 18 2, по 25 р. длин. 13, шол. 16, 2, по 19 р. длин. 13, шол. 14, 2 по 14 р., длин. 9 шол. 18, 2 по 20 р.

Сосновыхъ брусевъ длин. 26, шол. 14, 4 по 6 р. 40 к., длин. 21, шол. 14, 4 по 5 р., 60 к., длин. 21, шол. 10, 8 по 3 р. 75 к., длин. 14, шол. 10, 2 по 3 р. 25 к., длин. 12, шол. 14, 4 по 3 р. 30 к., длин. 9, шол. 14, 4 по 3 р. 10 к.

Брусковъ сосновыхъ длин. 4½ саж. шол., 5 длин., шир. 11, дюй., 120, по 4 р. 50 к. длин. 2 шол. 6, шир. 10, 38 по 1 р. 35 к., длин. 3, шол. 3, 27 по 1 р. 10 к., длин. 2, шол. 3 дюй. 56 по 80 к., длин. 3, шол. 2½, 12 по 90 к.

Бревень сосновыхъ длин. 5 саж. шол. 14 дюй. 12 по 6 р. 50 к., длин. 4½ шол. 14, 22 по 5 р. 70 к., длин. 4½ шол. 12, 96 по 5 р., длин. 4½ шол. 9, 4 по 5 р. 50 к., длин. 4, шол. 14, 66 по 4 р. 70 коп., длин. 4, шол. 12, 38 по 3 р. 90 к., длин. 4, шол. 9, 4 по 2 р. 80 к., длин. 3½, шол. 14, 48 по 3 р. 60 к., длин. 3, шол. 14, д. 32 по 3 р. 40 к., длин. 3 с. шол. 12 д. 132 по 3 р. 30 к., длин. 3 с. шол. 10 д. 40 по 2 р. 10 к., длин. 3 с. шол. 9 д. 76 по 1 р. 70 к., длин. 2½ с. шол. 14 д. 26 по 2 р. 50 к., длин. 2½ с. шол. 12 д. 366 по 1 р. 25 к., длин. 2½ с. шол. 10 д. 132 по 1 р. 20 к., длин. 2 с. шол. 16 д. 38 по 2 р. 80 к., длин. 2 с. шол. 14 д. 36 по 2 р. 30 к., длин. 2 с. шол. 12 д. 536 по 1 р. 30 к., длин. 2 с. шол. 10 д. 291, по 1 р. длин. 2 с. шол. 9 д. 6 по 80 к., длин. 1½ с. шол. 14 д. 82 по 1 р. 35 к., длин. 1½ с. шол. 12 д. 144, по 95 к., длин. 1½ с. шол. 10 д. 234 по 85 коп.

Досокъ сосновыхъ длин. 4½ с. шол. 2½ д. шир. 9 д. 104, по 3 р. 20 к., длин. 4 с. шол. 2½ д. шир. 9 д. 13 по 3 р. длин. 4 с. шол. 2 д. шир. 9 д. 44 по 2 р. 50 к., длин. 3½ шол. 2 д. шир. 9, 72 по 1 р. 80 к. длин. 3 с. шол. 4 д. шир. 12 д. 225 по 3 р. длин. 3 с. шол. 2½ шир. 9 д. 280, по 2 р. длин. 3 с. шол. 2 д. шир. 9 д. 100, по 1 р. 30 к., длин. 2½ с. шол. 2½ д. шир. 9 д. 104, по 1 р. 80 к., длин. 2 с. шол. 2½ д. шир. 9 д. 126 по 1 р. 20 к., длин. 2 с. шол. 2 д. шир. 9 д. 186 по 1 рублю. Желѣза чешверограннаго 95 п. 24 ф. по 10

р. 50 к., за пудъ полоснаго 54 п. 37 ф. по 8 р. 20 к., гвоздей 7 дюймовыхъ 4963, по 6 р. за 100, 6 дюймовыхъ 2350 по 5 р., угля бочекъ 260, по 1 р. 60 к., глины кубическихъ саж. 101, по 38 р. фашинъ длиною 111 фуш. шол. 1 ф. 17½ коп. по 6 р. 80 к., фашинныхъ кольевъ длин. 4 ф. ш. 2 д. 6½ коп. по 2 р. 60 к., дубу мѣлкаго воевъ 29½ по 60 к.; моху куб. саж. 25 по 6 руб. сала свиного 3 пуда 38 фун. по 10 руб., смолы ведеръ 168 по 1 р. 50 к., камня кубическихъ сажень, 6 по 50 руб. То желающіе имѣющіе явившися въ городъ Слонимъ въ Канцелярію Полковника Реезе къ 1му числу Августа съ незаконными залогамъ.

Przedaż publiczna.

1 Główna Policja miejska Wileńska, podaje do powszechney wiadomości, iż na satysfakcyą W. Radcy honorowego i Kawalera Jana Pietraszewskiego, z mocy oczewistego dekretu Magistratu miasta Wilna, w teyże policyi będą wyprzedawać się z publiczney licytacji pięć sznurkow Katakutskich Perel, dotąd własnością należące do Starozakonnego Wigdora Wulfowicza Trockiego; takowe perły ocenione rubli srebrnych piędziesiąt N. 50, a na zbycie onych więcej dajacemu przeznaczają się termin, dzień 18 teraźniejszego miesiąca julii; zatem życzące nabydź rzeczzone perły zechcą w przeznaczonym terminie stawić się do niniejszey Policyi. Julii 11 dnia roku 1829.

Inspektor A. Makarewicz.

Józef Suchocki Radca Honorowy.

1 Rząd Gubernialny Grodzieński niniejszém ogłasza, że w nim przedawać się będą przez publiczną licytacją cztery stare murywane dwupiętrowe domy w mieście Grodzie na Horodnicy położone, ocenione 353 ruble i 42 kop. assygnacjami i dla tego w tymże Rządzie naznaczone są targi w terminach 1szym dnia 19, 2gim 20 i 3cim 21, przyszłego miesiąca augusta; życzący nabydź te domy zechcą się stawić do tego Rządu na wyżej oznaczone terminy dla targow. Dnia 8 lipca 1829 roku.

Expedytor i Kawaler Korybut Daszkiewicz.

Za Naczelnika Stołu Tadeusz Kościukiewicz.

Ogłoszenia po raz 2gi. i 3ci.

P o d r a d y.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że w powiecie Disińskim, w mieście Drai, przeznaczono wyreparować dwie wozownie z których w jednej pomieszczają się fursztatskie konie Igo Pionierskiego batalionu z częścią obozu, a w drugiej tegoż batalionu czechauz, za sumę wyliczoną podług śmiety 4,845 rubli assygnacyynych; dla tego więc życzący podjąć się takowej reparacyi raczą stawić się do targow z prawnymi ewikcyami do Izby Skarbowey Mińskiej, na terminy pierwszy dnia 24go, drugi 25, a trzeci 26go i na przetarg dnia 29 przyszłego mca lipca teraźniejszego roku, gdzie za stawieniem się okazane będą życzącym warunki i śmieta. Dnia 28 czerwca 1829 roku.

Sekretarz Mińskiego Gubernialnego Rządu Radca honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz.
Naczelnik stołu Siemionow.

O g ł o s z e n i e.

2 Sąd Kommissyi dla urzãdzenia interessow Radziwiłłowskich ustanowionej, przez rezolucją w dniu 6 teraz. miesiąca julii nastającą, przyjąwszy do przyznania plenipotencyą, W. Izidorowi Salmonowiczowi, na obowiązek Jeneralnego Prokuratora Massy, po Xięciu Dominiku Radziwiłłowie pozostałej, wydaną: że tenże W. Salmonowicz, skutkiem pomienionej rezolucyi, po wykonanej w Sądzie Kommissyi przysiędze, wszedł w czynność Jeneralnego Prokuratora, strony interessowane o tém obwieścić postanowił, i przez niniejsze obwieszcza. Datt 1829 roku julii 8 dnia.
Z polecenia Sądu Ludwik Czernichowski Sekretarz.

Dzierżawa 12stoletnia.

2 Dzierżawa Skarbowa Kawle, w powiecie Wilkomierskim położona, zostają-

ca w 50letniej emfiteutyecznej posessyi, czyniąca podług lustracyjnego inwentarza 1798 roku dochodu rocznego rubli sr. 108 kop. 17, mająca folwarek ze wszelkiem gospodarskiem zabudowaniem, przez NAYWYŻSZY JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukaz dnia 6 kwietnia 1828 roku wydany, została oddana JW. Piotrowi Boreysze, Rzeczywistemu Radcy Stanu i Kawalerowi w dwunastoletnią posessyą, poczynającą się w dniu 12 kwietnia 1850 roku; życzący nabydź takową posessyą, raczą udadź się do niżej podpisanego mieszkającego przy ulicy Rudnickiej w domu Towiańskiego, umocowanego na ten cel zupełną plenipotencyą.

Ludwik Strokowski Kollegialny Sekretarz.

Dozwala się drukować, Wilno d. 7 lipca 1829 roku. Cenzor L. Borowski.

Wezwanie Sukcessorów.

2 Magistrat miasta Wilna, powodem rezolucyi w dniu dzisiejszym nastącej, podaje do powszechnej wiadomości, iż na domie w mieście Lipsku na ulicy śgo Piotra pod N. 35 położonym, jest zahypotekowana summa talarów pięćset, dla Chirurga Gotarda Rümplera lub jego sukcesorów spadła, i dla tego aby tenże Rümpler, lub onego sukcesorowie w celu udowodnienia stopnia sukcesyi do tego Magistratu w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu pod ntratą, w razie przeciwnym rzeczy jawili się, Magistrat Wileński czyoi niniejsze ogłoszenie. 1829 r. julii 5 dnia.

Marcin Straus Burmistrz.

P o d r a d y.

3 Od Kommissyi Dubieńskiego Kommissaryatskiego Depo ogłasza się, że dla trudności w Wołyńskiej Gubernii na kupienie za dogodne dla Skarbu ceny, służących do pakowania rzeczy, potrzebnych do związywania i pokrycia przy odprawianiu do wojska skarbowych rzeczy, Kommissya postanowiła na to odbyć targi w dniach w czasie jej posiedzeń, a mianowicie: targ pierwszy 7go, drugi 9, trzeci 12 i przetarg 13 augusta; tego roku, roczna ilość do pakowania rzeczy, potrzebna Kommissyi, stosownie do lat przeszłych, cynówek większych i średnich do 23,000 grubych powrozów pienkowych, do 21,000 sążni cienkich do zszywania do 5,000 pęczków, każdy pęczek nie mniej od trzech sążni i łubu dłużyńi 2½ arszyna a szerzyńi jeden arszyn do 1,000; ceny zaś teraz są na rzeczy pomienione assygnacyami za cynówkę rubel 1 kop. 55½, za sążeń powrozow pienkowych grubych 19 kopiejek, za pęczek cienkich do zszywania 12 kopiejek, za każdy łub rubel 1 kopiejek 10, i dla tego targi odbywać się będą zaczynając od cen pomienionych; jeżeli zaś kto życzy targować się i wziąć ze znizieniem tych cen, tacy zechcą się stawić na oznaczone terminy do targow i przetargu z dostatecznymi ewikcyami i należytemi o swóim stanie świadectwami do tej Kommissyi, gdzie okazane im będą, tak wzory wspomnionych rzeczy, jako też i warunki, podług których dostarczanie odbywać się powinno.

Sekretarz Radca Dworu Zanko.

O g ł o s z e n i e.

Dla Studentów CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, mających stopnie Lekarskie i dla Lekarzy, zajmujących się już praktyką; życzących weyść teraz do służby Skarbowey Medyczno-Wojenney, do Armii 2 działającej, zapewniono, stosownie do Naywyższego potwierdzenia, objawionego w zaleceniu JO. Ministra Narodowego Oświecenia, że pensyą i inne wygody na równi z innymi Urzędnikami, do wiedzy Medyczno-Wojenney należącymi, mieć będą podług zagranicznego okładu i przedstawiani będą do nagrod, w miarę gorliwości w służbie i nadto przy wstąpieniu w tę służbę opłaci się im roczny okład, nie na rachunek pensyi i wydadzą się prohonne pieniądze — Życzący na tych warunkach bydź przyjętymi do pomienionej służby, zechcą żądanie swoje w tej mierze wyrazić w prośbie do Zwierzchności miejscowej tutejszego Uniwersytetu dla przedstawienia, gdzie z porządku wypada.

Uwielbiamy się także Uczniowie klasy IV Medycyny, że i oni do pomienionej służby i na tychże samych warunkach będą przyjętymi, jeżeli który z nich teraz, do teyże służby przez pośrednictwo Zwierzchności Uniwersyteckiej poda się.

Podpisano: Rektor Uniwersytetu W. Pelikan.

Cofnienie plenipotencyi.

3 Oświadczenie w imieniu i rzeczy niżej podpisanego dla powszechnej wiadomości zapisuje się z następnego powodu. Na dniu 31 maja b. 1829 roku o godzinie pół do pierwszej rano straciłem nayukochańszego Oycy mego, wiekopomnej pamięci Xiążęcia Franciszka Sapiehy Taynego Imperyi Sowietnika Komandora i Kawalera. Nayboleśnieszsze uczucia, jakiemi do gruntu serca mego i tak wielką dla mnie stratą przejęty jestem, zawsze mnie będą obecne; lecz nie to jest materią czyli objektem niniejszego oświadczenia; tu idzie o to szczególnie, że kto mojej, jako naturalnego i jedynego wszystkich dóbr i interesow dziedzica i sukcessora, nie będzie miał plenipotencyi, ten od daty zeyścia z tego świata nayukochańszego Oycy mego nie może się uważać za żadnego plenipotentę; i dla tego wszystkie plenipotentye bądź przez Oycy mego, bądź w jego imieniu przezemnie komukolwiek powydawane, za ustale i do żadnych działań postugiwane nie mające waloru ogłaszam; w tym jednym obiekcie oddając do zapisania w akta publiczne niniejsze oświadczenie, o taką onego upraszam autoryzacyą, ażeby przez Gazetę Kuryera Litewskiego opublikowane bydź mogło. Dat roku 1829 junii 4 dnia.

Eustachy Xiążę Sapieha.

Roku 1829 mca junii 4. Przed Aktami JEJEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi Pitu Stonim. stanąwszy obecnie JO. Xiążę Eustachy Sapieha, to oświadczenie do zapisania do protokółu potocznego podał. Przyjąłem i do protokółu umieściłem, świadczę Ignacy Nielubowicz Ziem. Stonimski Regent.

Dozwala się drukować. Wilno d. 5 lipca 1829 r. L. Borowski Cenzor.